«Προσέχετε λοιπόν πως να περιπατήτε ακριβώ ς, μη ως άσοφοι, αλλ' ως σοφοί, εξαγοραζόμενοι τον καιρόν, διότι αι ημέραι είναι πονηραί.» (Εφεσίους, ε' :15,16).

Ο καινούργιος χρόνος έφθασε και οι άνθρωποι γιορτάζουν την άφιξή του στις περισσότερες χώρες της Γης. Άλλοι περιμένουν την έλευση του καινούριου χρόνου στα σπίτια τους ανταλλάσοντας ευχές και δώρα, άλλοι χορεύοντας στα νυχτερινά κέντρα, άλλοι παίζοντας τυχερά παιχνίδια στα καζίνο. Βέβαια υπάρχουν και αρκετοί συνάνθρωποί μας που δεν γιορτάζουν, μιας και η έλευση του καινούριου χρόνου τους βρίσκει αντιμέτωπους με μεγάλα προβλήματα είτε οικογενειακά, είτε οικονομικά είτε υγείας, χωρίς ανθρωπίνως να υπάρχει κάποια ελπίδα επίλυσης. Τέλος υπάρχουν και κάποιοι, που περιμένουν την έλευση του καινούριου χρόνου στις εκκλησίες ομολογώντας τις ενέργειες του Κυρίου Ιησού Χριστού στη ζωή τους τη χρονιά που πέρασε και προσευχόμενοι ώστε στη νέα χρονιά να έχουν περισσότερη καρποφορία σε έργα καλά ενώπιον Θεού και ανθρώπων.

Γενικά το να εύχεται ο άνθρωπος στους συνανθρώπους του με την έλευση της νέας χρονιάς, λέγοντας ‘καλή χρονιά’ είναι μια καλή ενέργεια που δείχνει, τουλάχιστον με τα λόγια, την επιθυμία του ανθρώπου για ευημερία των συνανθρώπων του. Το θέμα όμως είναι, πώς η ευχή αυτή θα πιάσει τόπο, δηλαδή πώς θα πάνε καλά τα πράγματα στη ζωή κάθε ανθρώπου σε ολόκληρο το νέο έτος.

Απαντώντας σ’ αυτό το θέμα αναφέρουμε τα εξής: Ο Θεός μας έχει δώσει πλήρη ελευθερία να κάνουμε ότι εμείς νομίζουμε σωστό στη ζωή μας, αλλά από την άλλη πλευρά θέλει επίσης να Τον γνωρίσουμε πρώτα σαν σπλαχνικό Πατέρα με άμεση συνέπεια στη συνέχεια να Τον έχουμε οδηγό και βοηθό στην καθημερινότητά μας. Οι περισσότερες ευχές είναι μεν καλές σαν επιθυμίες αλλά από μόνες τους δεν μπορούν να εκπληρωθούν. Όταν όμως αυτές οι ευχές γίνονται αιτήματα στο Πατέρα Θεό, τότε ο άνθρωπος περιμένει απάντηση από τον ίδιο τον Θεό.

Ο Θεός επιθυμεί ο άνθρωπος να Τον πλησιάσει και να έχει μαζί Του επικοινωνία, μιας και αυτός είναι το μοναδικό δημιούργημα του Τριαδικού Θεού το οποίο είναι πλασμένο ‘κατ’ εικόνα και καθ’ ομοίωση Αυτού και γι’ αυτό στο παράδεισο της Εδέμ, κατέβαινε κάθε δειλινό και είχε κοινωνία με τους πρωτόπλαστους. Εύκολα θα αναρωτηθεί κανείς και θα πει: ‘θα κατεβεί ο Θεός να επικοινωνήσει με μας; Πως είναι αυτό δυνατόν; Δυστυχώς στο κόσμο που ζούμε, σε πολλούς ανθρώπους υπάρχει έλλειψη ενδιαφέροντος για γνώση του θελήματος του Θεού.

Όσοι ονομάζονται χριστιανοί, πιστεύουν ότι το θέλημα του Θεού φανερώνεται μέσα στην Αγία Γραφή, η οποία αποτελεί το βιβλίο με οδηγίες για την ευημερία του ανθρώπου. Όπως όλοι συμφωνούν ότι για τη σωστή λειτουργία κάθε συσκευής πρέπει να συμβουλευόμαστε το βιβλίο του κατασκευαστή της, έτσι πολύ περισσότερο θα πρέπει να συμβουλευόμαστε το βιβλίο του κατασκευαστή μας, την Αγία Γραφή, έτσι ώστε να 'λειτουργήσουμε' σωστά στη ζωή μας, ζώντας σύμφωνα με το θέλημα του Θεού.

Το κεντρικό πρόσωπο της Αγίας Γραφής είναι ο Κύριος Ιησούς Χριστός και ειδικότερα στη Καινή Διαθήκη διαβάζουμε για το βίο Του, τη διδασκαλία Του, τα θαύματα που έκανε, για την εξιλαστήρια για μας θυσία Του και την ένδοξή Του ανάσταση. Θα μπορούσε κανείς αναρωτηθεί λέγοντας: 'τα θαύματα γινότανε μόνο τότε, ο Θεός σήμερα δεν κάνει θαύματα;' Η απάντηση σ' αυτό το ερώτημα είναι ότι ο Θεός δεν έχει σταματήσει να κάνει θαύματα. Ακόμα και σε ανθρώπους που δεν τον έχουν επικαλεστεί, τους έχει επισκεφτεί στη ζωή τους και έχει ενεργήσει **'διότι αυτός ανατέλλει τον ήλιον αυτού επί πονηρούς και αγαθούς και βρέχει επί δικαίους και αδίκους'** (Ματθαίος, ε΄:45). Αυτοί όμως που διακρίνουν και εκτιμουν τις ενέργειες του Θεού στη ζωή τους, είναι οι συνειδητοί χριστιανοί που προσεύχονται ο Θεός να απαντήσει στα αιτήματά τους, σύμφωνα όμως με το θέλημά Του. Δηλαδή ακόμα και αν ο Πατέρας Θεός δεν απαντάει άμεσα, αυτό συμβαίνει είτε γιατί δοκιμάζει την πίστη μας, είτε γιατί δεν είναι ακόμα ο κατάλληλος καιρός να απαντήσει, είτε γιατί κάποια αιτήματα δεν πρέπει να απαντηθούν για τους λόγους που μόνο Αυτός γνωρίζει. Έτσι, με το να απαντάει άμεσα ο Θεός στα αιτήματά μας, ή να απαντάει μετά από καιρό, ή ακόμα να απαντάει αρνητικά, μαθαίνει στο χριστιανό να Τον εμπιστεύεται στη ζωή του κάθε μέρα.

Σήμερα υπάρχουν πολλά προβλήματα στο κόσμο, αρρώστιες, ανεργία, έλλειψη στέγης, προβλήματα επικοινωνίας στις οικογένειες, αυτοκτονίες και γενικά επικρατεί μια πολύ δύσκολη κατάσταση στις περισσότερες οικογένειες. Βέβαια υπάρχουν και πλούσιοι άνθρωποι, οι οποίοι αν έχουν το θάρρος τους στα χρήματα, δύσκολα στρέφουν το βλέμμα τους προς τον Θεό διότι την λύση των προβλημάτων τους, την στηρίζουν στα χρήματά τους οπότε κατά κανόνα δεν αισθάνονται την ανάγκη να γνωρίσουν τον Θεό σαν βοηθό και Σωτήρα.

Όσο αφορά τα σχετικά σημαντικά ερωτήματα: 'Πώς ο κάθε άνθρωπος θα γνωρίσει τον Πατέρα Θεό και τον Υιό Του Ιησού Χριστό, σαν προσωπικό του σωτήρα; και 'πώς θα αποβάλλει ο Θεός τα δύσκολα προβλήματα από τις οικογένειές μας και ατομικά από τον καθένα μας;', αναφέρουμε τα εξής:

Η αρχή είναι η πίστη στο πρόσωπο και το έργο του Κυρίου Ιησού Χριστού. Αυτό το βήμα το έκανε ο δεσμοφύλακας της φυλακής των Φιλίππων όταν ρώτησε τον Παύλο και Σίλα: «**… Κύριοι, τι πρέπει να κάμω δια να σωθώ ; Οι δε είπον, Πίστευσον εις τον Κύριον Ιησούν Χριστόν, και θέλεις σωθή, συ και ο οίκος σου. Και ελάλησαν προς αυτόν τον λόγον του Κυρίου, και προς πάντας τους εν τη οικία αυτού. Και παραλαβώ ν αυτούς εν εκείνη τη ώ ρα της νυκτός, έλουσε τας πληγάς αυτώ ν και εβαπτίσθη ευθύς αυτός και πάντες οι αυτού και αναβιβάσας αυτούς εις τον οίκον αυτού, παρέθηκε τράπεζαν, και ευθράνθη πανοικί, πιστεύσας εις τον Θεόν**»
(Πράξεις, ις΄:30-34). Ο συγκεκριμένος δεσμοφύλακας δεν ήξερε τον Παύλο και τον Σίλα από πριν, αλλά όταν τους άκουσε να υμνούν το Θεό, παρ' όλους τους ραβδισμούς που είχαν υποστεί και μετά την ενέργεια του Θεού που έγινε μέσω του σεισμού στη φυλακή, διέκρινε ότι οι απόστολοι ήταν άνθρωποι του Θεού γι' αυτό και τους έκανε αυτή την απλή και βασική ερώτηση. Έτσι πήρε από τους αποστόλους την απλή απάντηση, άκουσε για τον Χριστό και πίστεψε και βαπτίστηκε αυτός όπως και όλη η οικογένειά του.

Στη συνέχεια ο κάθε πιστός που έχει γνωρίσει τον Χριστό σαν προσωπικό του Σωτήρα, πρέπει να έχει επικοινωνία μαζί Του καθημερινά. Αυτό γίνεται με την μελέτη της Αγίας Γραφής και με την προσευχή. Ο Κύριος Ιησούς Χριστός θέλει να έχει επικοινωνία με τον άνθρωπο που έρχεται σ' Αυτόν, γιατί ο ίδιος είπε: «**…και τον ερχόμενον προς εμέ δεν θέλω εκβάλει έξω** »(Ιωάννης,ς΄:37). Άρα, εφόσον ο Χριστός δεν απορρίπτει αλλά δέχεται όποιον έρχεται σ' Αυτόν, τότε και Αυτός επισκέπτεται αυτόν τον οποίον Τον επικαλείται και θέλει να κάνει το θέλημα του Θεού: «**…Εάν τις με αγαπά, τον λόγον μου θέλει φυλάξει, και ο Πατήρ μου θέλει αγαπήσει αυτόν, και προς αυτόν θέλομεν ελθεί, και εν αυτώ θέλομεν κατοικήσει**»
(Ιωάννης,ιδ΄:23). Έτσι, με το να προσεύχεται ο άνθρωπος, με το να μελετάει το λόγο του Θεού και με το να εκτελεί το θέλημα του Θεού, γίνεται φανερό ότι έχει γνωρίσει τον Θεό και επί πλέον με το να τον επισκέπτεται και να κατοικεί μέσα του ο Τριαδικός Θεός, γίνεται κατανοητό γιατί ο πιστός άνθρωπος ονομάζεται 'οίκος Θεού'.

Τώρα, στο τελευταίο ερώτημα που θέσαμε, 'πώς μπορεί ο Θεός να αποβάλλει τα δύσκολα προβλήματά μας στη ζωή μας;', την απάντηση την βρίσκουμε σε πολλά σημεία της Αγίας Γραφής και θα αναφερθούμε σε ένα από αυτά που αγγίζει την καθημερινότητά μας. Διαβάζουμε σχετικά: «**Μη μεριμνήσητε λοιπόν, λέγοντες, Τι να φάγωμεν, ή τι να πίωμεν, ή τι να ενδυθώ μεν; Διότι πάντα ταύτα ζητούσιν οι εθνικοί επειδή εξεύρει ο Πατήρ σας ο ουράνιος ότι έχετε χρείαν πάντων τούτων. Αλλά ζητείτε πρώ τον την βασιλείαν του Θεού, και την δικαιοσύνην αυτού και ταύτα πάντα θέλουσι σας προστεθή**» (Ματθαίος,ς΄:31-33).

Ο Θεός γνωρίζει και βλέπει ότι περνάμε δύσκολες στιγμές, ειδικά τώρα στην οικονομική κρίση που έχει αγγίξει τους περισσότερους από εμάς. Να θυμόμαστε ότι έχουμε ένα Θεό

δυνατό που θα μας βοηθήσει να ξεπεράσουμε τις δυσκολίες μας και να μη ξεχνάμε τη νουθεσία του αποστόλου Παύλου, δια Πνεύματος Αγίου: «**Ώστε ο νομίζων ότι ίσταται ας βλέπη μη πέση. Πειρασμός δεν σας κατέλαβεν ειμή ανθρώ πινος πιστός όμως είναι ο Θεός, όστις δεν θέλει σας αφήσει να πειρασθήτε υπέρ την δύναμίν σας, αλλά μετά του πειρασμού θέλει κάμει και την έκβασιν, ώ στε να δύνασθε να υποφέρητε.**» (Α΄ Κορινθίους, ι΄:12,13). Αμήν!